

13. Obsedenev v Géraški deželi

PRIPOV.: Sedimo v ?olnu. Z Jezusom in njegovimi spremljevalci plujemo preko velikega jezera. Voda je mirna in na gladini se lesketa sonce. Kmalu bomo pristali v Géraški deželi. Pogovarjamo se z u?enci, ki pripovedujejo ?udne re?i o tem kraju.

U?ENCI: »Pravijo, da živi tukaj ?lovek, ki ga že dolga leta obsedajo hudi duhovi. Živi na pokopališ?u in spi kar v grobnicah. Veliko kri?i in razgraja. Obleke ne nosi. Rjove kot kakšna pošast. Ljudje so ga že ve?krat skušali ukrotiti in vkleniti v verige; nadeli so mu okove, pa jih je vedno zlomil. Nih?e mu ne more pomagati.«

PRIPOV.: Ne vemo, kaj naj si mislimo o tej zgodbi. V našem ?asu se zelo malo govori o hudih duhovih. Za podobne pojave so ljudje našli druge razlage. Zdi se, da hudi? danes nima ve? prave mo?i, ker so ?asi naprednejši. Pa je to res?

Izkrcamo se in se razgledamo po deželi. Opazimo ?redo svinj, ki se pase na hribu. V daljavi vidimo manjše naselje. Dežela je lepa. A zdi se, da se bo vreme poslabšalo. Sonce se skriva za oblak. Stemni se. Pravkar je neprijazno zapihal veter in valovi groze?e butajo ob ?eri. Zdi se, da so tudi ptice utihnile. Prevzame nas ?uden nemir.

Naenkrat zaslišimo ?udno rjojenje. Od kod prihajajo ti nerazumljivi kriki? Nekaj se nam približuje. Po hribu te?e naravnost proti naši skupini. Je morda kakšna žival, ki nas ho?e napasti? Tuljenje je vedno glasnejše. Strah nas je. Skrijemo se za Jezusa. Tukaj se po?utimo še najbolj varni. Šele, ko se nam pošast približa, opazimo, da je to pravzaprav ?lovek. Gol je, umazan in ves zaraš?en. Gotovo je to tisti mož, o katerem so pripovedovali u?enci. Divje gleda zdaj sem, zdaj tja. Slednji? prite?e do Jezusa in se mu vrže pred noge. Z mo?nim glasom zavpije:

OBSEDENI: »Kaj imamo s teboj, Jezus, Sin Boga Najvišjega? Rotimo te, ne mu?i nas! ?e nas ho?eš izgnati, nas pošlji k svinjam, naj gremo vanje!«

JEZUS: »Pojdite iz tega ?loveka, ne?isti duhovi!«

PRIPOV.: Jezus glasno ukaže. Mo?an krik nam grozljivo zapara ušesa. Naenkrat opazimo, da so svinje, ki so se prej mirno pasle na hribu, povsem podivjale. Te?ejo naravnost v jezero. Druga za drugo poska?ejo v vodo in potonejo v valovih.

Tedaj pa se spet vse umiri. Sonce posije. Veter poneha. Jezero je zopet mirno. Ptice pojejo in žvrgolijo.

Jezus se skloni k divjemu možu, ki ni ve? videti strašen. Joka in skriva obraz. Jezus ga stisne k sebi in ogre s plaš?em. Vse je mirno. Brez besed po?ivamo v spokojnem veselju. Zdi se nam, kot bi prispeli v Božje kraljestvo.

?ez nekaj ?asa se zasliši novo kri?anje. Naproti prihaja gru?a ljudi. Jezni so videti. Postavijo se pred Jezusa:

DOMA?INI: »Zaradi tebe so naše svinje utonile! Odidi iz naših krajev in se ve? ne vrni!«

PRIPOV.: Skupaj z Jezusom sedemo v ?oln in se odpeljemo. Razmišljamo o vsem, kar se je danes zgodilo. Jezus je neobvladljivo divjanje spremenil v blagoslovljeno spokojnost. Zakaj ljudje ne vidijo ?udovitih sprememb, ki jih Jezus prinaša? Zakaj se jih ne veselijo? Ne vidijo zla, ki jih skuša oropati vsega lepega. Ne vidijo Boga, ki jim vse lepo podarja.

MARIJIN KAŽIPOT

Hudi duh deluje tudi v tvojem življenju. Ho?e te oropati zakladov Božjega kraljestva, zato ti nastavlja razli?ne skušnjave, ki bi te zapeljale v greh. Odlo?no se upiraj lenobi in jezi, požrešnosti, nevoš?ljivosti in drugim skušnjavam!

Prim.: Lk 8,26-39; Mt 8,28-34; Mr 5,1-20